

Μικρά σάυρα ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Βγάτε, βγάτε, γκουδταναρίτσες, | τ' ἔφτακε ὁ Βαγγε-
λισμός

νὰ σᾶς κόψη τὰ κεφάλια, | νὰ τὰ ρίξῃ 'ς τὰ ποτάμια
(ἐξ ἐπὶδ.) Ἦπ. (Ἀργυρόκ.)

γουστερίτσα ἡ, πολλαχ. γουδτερίτσα Ἦπ. γουστερί-
τσα Λεξ. Πόππλετ. Μπριγκ. γουστερίτσα Κέρκ. (Αὐχιδόν.
Καρουσ. Περούλ.) γουστιρίτσα Θεσσ. (Κρυόβρ.) Λέσβ.
Μακεδ. (Χαλκιδ.) γουστερίτσα Κέα ἀγουστιρίτσα Σκόπ.
γκουστερίτσα Ἦπ. (Ζαγόρ. Κασταν. Μαργαρ.) Θεσσ.
(Σταγιάδ.) Θράκ. (Ἀδριανούπ. Καρωτ.) Λέσβ. Μακεδ.
(Βόιον Καταφύγ. Σισάν. Φλόρ.) Πελοπ. (Μάν.) Στερελλ.
(Αἰτωλ.) γκουδτερίτσα Ἦπ. (Δερβίτσ. Κόνιτς.) γουδτερί-
τσα Ἦπ. (Δωδών. Ἰωάνν.) γκουστιρίτσα Α. Ρουμελ. (Σι-
ναπλ.) Ἦπ. (Κουκούλ.) Θεσσ. (Ἀνατολ. Καλαμπάκ.) Θράκ.
(Ἀβδηρ. Ἀδριανούπ. Σουφλ.) Μακεδ. (Βλάστ. Βρία Γρε-
βεν. Δρυμ. Κεφαλοχ. Κίτρ. Κοζ. Λιτόχ. Νάουσ. Ρητίν.
Τριφύλλ. Χαλκιδ.) ἀγκουστιρίτσα Σκόπ. γκουδτερίτσα Α.
Ρουμελ. (Μέγα Μοναστήρ. Σιναπλ.) Ἦπ. (Ζαγόρ. Πλατα-
νοῦς.) Μακεδ. (Βόιον Κοζ.) Θράκ. (Ἡρακλίτς.) γκουστι-
ρίτσα Μακεδ. (Σησαμ.) γκουστερίτσα Θράκ. (Ἀδριανούπ.)
Μακεδ. (Κοζ.) γκουδτερίτσα Ἦπ. (Ἀργυρόκ.) γκουσταρί-
τσα Ἦπ. (Κόνιτς. Λάκκα Σούλ.) Μακεδ. (Βλάστ. Βέρ.
Γαλατ. Γρεβεν. Δάφν. Δεσκάτ. Ἐράτυρ. Καστορ. Κα-
ταφύγ. Κοζ. Σιάτ.) γκουδταρίτσα Ἦπ. (Ἄρτοπ. Κόνιτς.
Μελιγγ. Σούλ.) Μακεδ. (Ἀρκοχώρ. Δεσκάτ. Καστορ.)
γκουσταρίτσα Ἦπ. (Ριζοβ.) Μακεδ. (Ἐπανωμ. Λα-
γκαδ.) γουστερίτσα Θράκ. (Τσακίλ.) Λέσβ. γουστι-
ρίτσα Θεσσ. (Κρήν.) γουστερίτσα Μακεδ. (Μεσορ.) γου-
στερίτσα Θράκ. (Καδίκ. Πύργ.) γουστερίτσα Ἦπ. (Δέλ-
βιν.) γουστερίτσα Ἦπ. (Ραδοβύζ.) γουστερίτσα Στερελλ. (Εὐ-
ρυταν. Καρπεν. Σιβ. Φτελ.) γουστερίτσα Στερελλ. (Γραν.)
γουστερίτσα Θεσσ. (Καρδίτς.) Ἦπ. (Ραδοβύζ.) γουσταρί-
τσα Μακεδ. (Ἐλευθερ.) γουστερίτσα Στερελλ. (Ἀράχ.)
γουστερίτσα Θεσσ. (Γερακάρ.) γουστερίτσα Στερελλ. (Λε-
βάδ.) γουστερίτσα Στερελλ. (Ἅγιος Γεώργ.) γουστερίτσα
Στερελλ. (Ὀρχομεν.) γουστερίτσα Μακεδ. (Γαλάτιστ.)
γουστερίτσα Κεφαλλ.—Λεξ. Λεγρ. Μπριγκ. γουστερίτσα
Ἐρεικ. Κέρκ. (Ἀργυρόκ.)—Λεξ. Βάιγ. γουστερίτσα Μακεδ.
(Χαλκιδ.) γουστερίτσα Μακεδ. (Νιγρίτ.) γουστερίτσα Α.
Ρουμελ. (Βοδεν.) γουστερίτσα Ἦπ. (Ἀργυρόκ.)

Τὸ Βυζάντ. γουστερίτσα παρὰ τὸ ὅπ. καὶ βο-
στερίτσα. Ὁ δεύτερος οὗτος τύπ. καὶ εἰς Σομ. Ὁ
τύπ. αὐτοῦ γουστερίτσα κατὰ παρετυμ. ἐκ τοῦ Αὐ-
γουστος.

Ἡ μικρὰ σάυρα πολλαχ.: Σκοτώσαμε μινὰ ὀχιά καὶ 'ς
τὴν κοιλιά της βρήκαμε μινὰ γουστερίτσα φαγωμένη Πε-
λοπ. (Γαργαλ.) Μ' ἐδάγκωσε μινὰ γκουδτερίτσα 'ς τὸ πο-
δάρι Ἦπ. (Δερβίτσ.) Τσάκωσα τὴ γουστερίτσα ἀπὸ τὴν
οὐρά, μὰ 'τσίνη κόπητσε τσαὶ ἔγινε κολοβὴ Πελοπ. (Καρ-
δαμ.) Σκότουςα μινὰ γκουστιρίτσα Μακεδ. (Κοζ.) Βγήκανε
πολλὲς γουστερίτσες Θράκ. (Τσακίλ.) Τό 'χυσαν τὸ νερό,
γιατ' εἶχε πέσει μινὰ γουστερίτσα μέσα Πελοπ. (Κυνουρ.)
|| Φρ. Γκουστιρίτς κατιβάξ' (εἶναι πλήρης θυμοῦ) Θεσσ.
(Ἀνατολ.) || Παροιμ. Σειρίζουντι τὰ φίδια, σειρίζουντι κ' οἱ
γκουδτερίτς (σειρίζουντι = σειόνται, κινούνται· ἐπὶ τῶν
παρ' ἀξίαν ἐπαιρομένων) Μακεδ. (Κοζ.) Ὅπως σκαλνάει
νὰ βγάλ' γκουδτερίτς, βγάλ' φίδια (ἐπὶ τῶν προκαλούν-
των διὰ τῶν ἐνεργειῶν των κακὰ εἰς ἑαυτούς) Μακεδ.
(Βόιον) || Αἰνιγμ.

Κουτερίτσα φουρτουμέν' | τοὺν ἀνήφουρον πααῖν'
(τὸ κοχλιάριον πλήρες φαγητοῦ) Στερελλ. (Φτελ.) Συνών.
αἰνιγμ. Γαῖδουρίτσα φορτωμένη | 'ς τὴ σπη-
λὶὰ πάει καὶ μπαίνει. || Ἄσμ.

Βιρὶ βιρὶ κολοφωτιά, | σάρτα 'δῶ, σάρτα' κεῖ,
σάρτα πάνου 'ς τὸ κουκί, | νὰ σὲ φάῃ ἡ βοστερίτσα
(σάρτα=πῆδησε) Κέρκ.

Ἐβγα ἔβγα, γκουδτερίτσα, | μὴ σὲ φᾶν' τὰ μαῦρα φίδια
Ἦπ. (Ζαγόρ.)

Ὁξον φίδια, γκουστερίτσες, | μέσα καλὴ νοικοκυρὰ
καὶ καλὴ μοσκοπαππαδιά

(ἐξ ἀγερμοῦ παίδων κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἀγίου Μάρκου—
25 Ἀπριλίου—κατὰ τὴν ὁποίαν οὗτοι, περιερχόμενοι τὰς
οἰκίας τοῦ χωρίου κρούουν σιδηρὰ σκεύη πρὸς ἐκφοβισμόν
τῶν ὄφρων, ἐνῶ συγχρόνως ἀπαγγέλλουσι τοὺς ἀνωτέρω
στίχους) Δ. Λουκοπ., Γεωργ. Ρούμελ., 166. Συνών. γου-
στερέλι, γουστερίνα, γουσιερινίτσα,
γουστερίτσι, γουστερόπουλο, γουστε-
ροῦδα, γουστερούλα.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γκουδτερίτσα Ἦπ.
(Κόνιτς.)

γουστερίτσι τό, ἐνιαχ. ἀγουστερίτσι Κέρκ. (Κασσιόπ.)
βοστερίτσι Ἀντίπαξ. Ἐρεικ. Κέρκ. (Καρουσ. Περούλ.)
Μαθράκ. Ὁθων. Παξ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γουστέρτα καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ.
-ίτσι.

Ἡ μικρὰ σάυρα ἐνθ' ἄν.: Τὸ βοστερίτσι εἶναι πιλὸ λεα-
νὸ καὶ πιλὸ μικροστὸ ἀπὸ τὸ βόστερα Ὁθων. Τὸ ἀγουστε-
ρίτσι πάει 'ς τὰ προσήλια Κέρκ. (Κασσιόπ.) Κυνήγουνε κατὶ
βοστερίτσια καὶ τοῦ κρουφτήκανε 'ς τὰ τρυπὰς τοῦ πύργου
(=μάνδρας) Ἐρεικ. Συνών. εἰς λ. γουστερίτσα.

γουστερόπουλο τό, ἐνιαχ. γουστερόπ'λο Πελοπ.
(Βάλτ. Βερεστ. Γαργαλ. Δίβρ. Μαργέλ. Μηλιώτ. Ποταμ.
κ.ά.) γκουστιρόπ'λου Ἦπ. (Βίτσ. Δωδών. Κουκούλ.) γου-
στερόπ'λο Ἀντίπαξ. Παξ. βοστερόπ'λο Ἀντίπαξ. Παξ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γουστέρτα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-πουλο.

1) Ἡ μικρὰ σάυρα, ἡ γουστερίτσα ἐνθ' ἄν.:
Γιόμισε ὁ λόγγος μας γουστερόπ'λα 'φτεινὰ Πελοπ.
(Γαργαλ.) Χάλιφι, γκούστιρα, νὰ βρῆς τὰ γκουστιρόπ'λα
σου (λέγεται ἀπὸ μικρὰ παιδιὰ τὰ ὅποια κυνηγοῦν χάριν
παιδιάς τὰς σάυρας) Ἦπ. (Βίτσ.) Συνών. εἰς λ. γουστε-
ρίτσα. 2) Ὁ ἰχθύς Τράχουρος ὁ μεσογειακὸς (Trachu-
rus mediterraneus) εἰς μικρὰν ἡλικίαν Ἀντίπαξ. Παξ.
Συνών. γουστερέλι 3.

γουστερότρουπα ἡ, ἐνιαχ. γουστερότρουπα Πελοπ.
(Γαργαλ. Μαργέλ. Μηλιώτ. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.) γκου-
στιρότρουπα Μακεδ. (Πεντάλοφ.)

Ἐκ τῶν οὗς. γουστέρτα καὶ τρουπα.

Ὁπὴ διὰ τῆς ὁποίας εἰσέρχεται καὶ ἐξέρχεται ἐκ τῆς φω-
λεᾶς τῆς ἡ γουστέρτα ἐνθ' ἄν.: Ἀπ' ὅλης τ'ς γκουστι-
ρότρουπς τ'ν ἄνοιξ' τρέξ' νιρὸ Μακεδ. (Πεντάλοφ.)

γουστερούδα ἡ, ἐνιαχ. γουστιρούδα Μακεδ. (Χαλκιδ.)
Ἐκ τοῦ οὗς. γουστέρτα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-οῦδα.

Ἡ μικρὴ σάυρα ἐνθ' ἄν. Συνών. εἰς λ. γουστερίτσα.

